

Reakce Anny Maclové na Megafon Jana Kotoučka zveřejněný dne 12. 8. 2014 v Hradeckém deníku

Vážený pane Kotoučku,

reaguji na Vaše výše uvedené vyjádření. Máte pravdu, že jsem dosud na fotbale nebyla, dokonce jsem vrátila i VIP a Gold parkovací kartu. Možná mi nebudete věřit, ale o výsledky zápasů našich fotbalistů se příležitostně zajímám a moc jsem jim přála, aby se opět dostali do první ligy. A to i kvůli tomu, aby modernizace malšovického stadionu měla smysl. Navíc podporuji naše předškoláky i školáky, kteří sportují a hrají mimo jiné i fotbal a organizovala jsem ve spolupráci s okresním fotbalovým svazem dvakrát fotbalový turnaj za účasti mužstev Městské policie, Policie ČR, pracovníků města, kraje, lidí bez domova a dalších.

Od té doby, co působím jako zastupitelka města, jsem se začala zajímat i o projekt plánované výstavby nového stadionu v součinnosti s obchodním centrem. Ale přiznám se, že více z pohledu ekonoma. I přesto, že jsem brzy pochopila navržený model zahrnující kromě výstavby nového stadionu a obchodního centra i prodej pozemků jako zdroj financování významné části stadionu, výhodu vybudování infrastruktury pro oba objekty developerem a desetiletý příspěvek developera na činnost klubu, tak jsem, bohužel, této, na první pohled výhodné transakci, od začátku úplně neuvěřila. A to nejenom intuitivně.

Mám radost, že i v neděli přišlo na fotbal 4000 fanoušků. Navržený stadion s kapacitou 13 000 míst, mi přesto přijde naddimenzovaný. Navíc dodatečně se hledalo využití prázdného prostoru pod jednou z tribun. Nebylo velkým problémem vymyslet prostor pro atlety, ale to jsou další původně do projektu nezahrnuté náklady. Po celou dobu, co jsem na městě, se ptám, zpracoval již někdo alespoň přibližný kvalifikovaný odhad provozu nového stadionu? Co nás bude stát jeho údržba a běžný provoz, který bude hradit město ze svého rozpočtu? Z jakých zdrojů bude navýšení provozních nákladů nad stávající hrazen? Nabízí se spousta dalších, velice důležitých otázek, a to již nezmiňuji úbytek zeleně, nadbytečnost obchodních ploch v Hradci Králové, dopravní zátěž apod.

Již v létě 2012 jsem byla pro rozchod s firmou ECE bez závazků a pro zahájení vlastní cesty – třeba přepracováním již existující původní verze s ohledem na nové modernější technologie a nové právní předpisy. Samozřejmě vycházejíc z podmínek fotbalové asociace a přání fanoušků, být co nejlíže u toho. Tento postoj držím již od té doby, takže není pravdou, že se k řešení bez obchodního stadionu připojuji až nyní a že o celé záležitosti, jak uvádíte, nic nevím.

Další vývoj ukázal, jak vážně to myslela společnost ECE, která si přepočítala návratnost své investice a v podstatě i námitky ze strany odpůrců ji částečně hrály do karet, osobně jsem mluvila s jejím zástupcem opakovaně. Pokus se společností HB Reavis, která to vzdala, nyní čekání na spojení s Crestylem... Jaký bude výsledek? Osobně si myslím, že jsme již mohli být dnes s modernizací stadionu dál.

Co se týče lízátek – zajímala jsem se i o jejich technický stav a vzhledem k tomu, že jsem kdysi studovala v Trenčíně a tam také lízátka dosud mají, tak jsem si řekla, proč ne. Navíc v anketách lidé, a to nejenom žijící v Hradci Králové, je často uvádějí jako jeden z výrazných charakteristických symbolů. Samozřejmě, že vím, že lízátka – zejména horní část – již neodpovídá dnešním technickým parametrům, ale přece osvětlení stadionu může být řešeno mnoha jinými vhodnými způsoby a lízátka mohou sloužit na přisvícení nebo nemusí být zapojena vůbec.

Vážený pane Kotoučku, jedním ze záměrů naší nedělní akce bylo, v čase, kdy se zanedlouho opět bude rozhodovat o tom, co dál, popovídat si i s těmi, kteří na fotbal pravidelně chodí. Byla jsem ráda, když jste mne oslovil a řekl, že jste spoluautorem projektu z roku 1995. Začali jsme se spolu na to téma bavit. Ptala jsem se Vás na jméno, omlouvám se, že jsem Vás hned nepoznala, nabídla jsem Vám setkání, že bych s Vámi ráda varianty probírala. Krátce na to, jste se otočil na vedle mne stojícího kandidáta úplně jiné politické strany, který do té doby v klidu stál, a fyzicky jste jej napadl. Poté jste se osopil na mne a za ramena Vás zadrželi dva moji kolegové. Natož jste se otočil a rozkopli jste nám stolek a odešel jste na stadion. Až poté jsem se dozvěděla Vaše jméno. Na moji nabídku k diskusi jste zareagoval tímto způsobem, pokračujete přes Hradecký deník.

Přiznám se, že mne tato Vaše reakce mrzí. Nejsem nastrčená figurka, mám snahu co nejvíce porozumět celé záležitosti, ač nejsem návštěvník fotbalových utkání. Mám snahu a také mí kolegové v naší koalici vyslyšet přání části našich občanů, kteří fotbal milují. Ale na druhé straně myslím i na ty ostatní, na ty, kteří se věnují i jiným druhům sportů nebo se zajímají úplně o jiné věci, myslím i na ty, kteří mnohdy potřebují naši pomoc – například senioři, myslím i na to, abychom měli v pořádku silnice, chodníky, dostupnou dopravu, zateplená školská zařízení, dostatek kulturních aktivit a spoustu dalších věcí. Je potřeba s prostředky nás všech skutečně hospodařit co nejlépe a v rámci možností přiměřeně pokrýt potřeby všech občanů našeho města.

Tolik k Vašemu vyjádření v Hradeckém deníku.

Anna Maclová
Koalice pro Hradec